

II List do Koryntian

Rozdział 3

1. Znowu zaczynamy polecać samych siebie? Czy nie potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was, albo polecających od was? 2. Wy jesteście naszym listem wypisanym na naszych sercach, który jest poznawany i czytany przez wszystkich ludzi. 3. Wy, dający się poznać, że jesteście listem Chrystusa wysłużonym przez nas, napisanym nie atramentem, ale Duchem żyjącego Boga; nie na kamiennych tablicach, ale na cielesnych tablicach serc. 4. A przez Chrystusa, takie mamy przekonanie od Boga, 5. że nie jesteśmy odpowiedni z samych siebie, by policzyć sobie coś jakby z siebie ale nasza wystarczącość jest z Boga, 6. który nas też uczynił dostatecznymi sługami Nowego Przymierza, nie litery ale Ducha. Bowiem litera zabija, zaś Duch ożywia. 7. Ale jeżeli służba śmierci wyryta na kamieniach dokonała się w chwale, tak, że synowie Izraela nie mogli wlepić oczu na twarz Mojżesza, z powodu chwały jego oblicza tej, co się wniwecz obraca; 8. czyż nie będzie bardziej w chwale służba Ducha? 9. Dlatego skoro służbie potępienia przypadła chwała daleko więcej obfituje chwałą służba sprawiedliwości. 10. Gdyż i to nie wyniesione chwałą, jest obdarzone chwałą w tamtej części, z powodu tej, przewyższającej chwały. 11. Bo jeśli to, co dla chwały wniwecz się obraca jest chwalebne, daleko większe jest to, co trwa w chwale. 12. Dlatego mając tę nadzieję, korzystamy z wielkiej swobody wypowiedzi. 13. I nie tak jak Mojżesz, który umieścił zasłonę na swej twarzy, by synowie Izraela nie wlepiali oczu na spełnienie tego, co się obraca wniwecz. 14. Ale ich umysł skamieniał; gdyż aż do dzisiejszego dnia, przy czytaniu Starego Przymierza, pozostaje nie odsłoniętą ta zasłona, która jest zniesiona w Chrystusie. 15. Lecz aż do dzisiaj, gdy czytany jest Mojżesz, na ich sercu leży zasłona. 16. Zaś gdy ktoś się nawróci do Pana, zdejmowana jest ta zasłona. 17. A Pan jest Duchem; zaś gdzie Duch Pana, tam i wolność. 18. Zatem my wszyscy z odsłoniętą twarzą, oglądając jak w lustrze, jakby przez Ducha Pana chwałę Pana, jesteśmy przemieniani na ten sam obraz; z chwały ku chwale.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012